ECLI:LV:AT:2017:1018.13800026915.2.L

Lieta Nr. 13800026915
SKK-457/2017

LĒMUMS
Rīgā 2017.gada 18.oktobrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesnese Inguna Radeviča izskatīja rakstveida procesā apsūdzētā /pers. B/ sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.maija lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 16.janvāra spriedumu
[1.1] /pers. B/, personas kods /personas kods/,
atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.
[1.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteiktajam sodam pilnīgi pievienots sods, kas nav izciests pēc Latgales apgabaltiesas 2004.gada 31.marta sprieduma, un galīgais sods pēc abiem spriedumiem /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 3 mēnešiem 16 dienām un probācijas uzraudzība uz 3 gadiem.

[2] Ar Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 20.aprīļa lēmumu, iztiesājot krimināllietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību, Valmieras rajona tiesas 2017.gada 16.janvāra spriedums atstāts negrozīts.

[3] Ar Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.maija lēmumu labota pārrakstīšanās kļūda Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 20.aprīļa lēmuma motīvu daļā un norādīts, ka /pers. B/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija sodīts ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem.

[4] Par Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.maija lēmumu apsūdzētais /pers. B/ iesniedzis sūdzību, kurā lūdz lēmumu atcelt.
Pamatojot savu lūgumu, apsūdzētais norādījis, ka tiesa nepamatoti noteikusi viņam bargāku sodu pēc spriedumu kopības, jo kļūdaini secinājusi, ka ar iepriekšējo tiesas spriedumu viņam bijis noteikts brīvības atņemšanas sods uz 15 gadiem 4 mēnešiem. Ievērojot to, ka ar iepriekšējo tiesas spriedumu viņam bijis noteikts brīvības atņemšanas sods uz 15 gadiem, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam kļūdaini pievienojusi par 4 mēnešiem lielāku neizciestā soda daļu, tādējādi aizskarot viņa tiesības uz taisnīgu tiesu. Minētais tiesību aizskārums novēršams, samazinot viņam galīgā soda termiņu par 4 mēnešiem. Turklāt šāda kļūda, apsūdzētā ieskatā, nav atzīstama par pārrakstīšanās kļūdu, jo tā ietekmējusi viņam noteiktā soda apmēru.

Motīvu daļa

[5] Augstākās tiesas tiesnese atzīst, ka Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.maija lēmums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. B/ sūdzība noraidāma.
[5.1] Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 20.aprīļa lēmuma motīvu daļā tiesa norādījusi, ka /pers. B/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi ar iepriekšējo tiesas spriedumu bija sodīts ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem 4 mēnešiem un policijas kontroli uz 2 gadiem.
Ar 2017.gada 2.maija lēmumu tiesa labojusi Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 20.aprīļa lēmumā pieļauto pārrakstīšanās kļūdu, norādot, ka /pers. B/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija sodīts ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem.
Savukārt pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā apsūdzētajam ar iepriekšējo tiesas spriedumu noteikto sodu norādījusi pareizi – brīvības atņemšana uz 15 gadiem un policijas kontrole uz 2 gadiem – un, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, vadījusies no šī soda termiņa.
Apelācijas instances tiesa pirmās instances tiesas spriedumu atstājusi negrozītu.
[5.2] Kriminālprocesa likuma 474.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa pēc savas iniciatīvas vai pēc procesā iesaistītās personas pieteikuma var izlabot nolēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas. Jautājumu par kļūdu labošanu izlemj rakstveida procesā.
Interpretējot Kriminālprocesa likuma 474.pantu, Augstākā tiesa vairākos nolēmumos norādījusi, ka ar pārrakstīšanās kļūdām saprotamas pareizrakstības, gramatikas kļūdas, kļūdas, kas nav saistītas ar juridiski nozīmīgiem faktiem, kļūdas, kas ir acīmredzamas un kuru izlabošana nevar izraisīt šaubas (*Augstākās tiesas 2014.gada 27.novembra lēmums lietā Nr. SKK-566/2014 (11360045509), Augstākās tiesas 2015.gada 9.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-199/2015 (11390072213), Augstākās tiesas 2015.gada 14.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-50/2015 (11903042112)*).
[5.3] Augstākās tiesas tiesnese atzīst, ka apelācijas instances tiesas lēmuma motīvu daļā pieļautā kļūda, nepareizi norādot apsūdzētajam /pers. B/ ar iepriekšējo tiesas spriedumu piespriestā brīvības atņemšanas soda termiņu, ir pārrakstīšanās kļūda, kura nav ietekmējusi apsūdzētajam piespriestā soda termiņu, ievērojot to, ka sods apsūdzētajam noteikts ar pirmās instances tiesas spriedumu, vadoties no pareizā ar iepriekšējo tiesas spriedumu piespriestā soda termiņa – brīvības atņemšanas uz 15 gadiem. Savukārt apelācijas instances tiesa, kuras lēmuma motīvu daļā pieļauta minētā pārrakstīšanās kļūda,

jaunu spriedumu daļā par sodu nav taisījusi, bet atstājusi spēkā pirmās instances tiesas spriedumu, kurā apsūdzētajam ar iepriekšējo tiesas spriedumu noteiktais brīvības atņemšanas soda termiņš norādīts pareizi.

Ievērojot minēto, Augstākās tiesas tiesnese atzīst, ka Vidzemes apgabaltiesa 2017.gada 20.aprīļa lēmumā pieļauto kļūdu pamatoti atzinusi par pārrakstīšanās kļūdu un izlabojusi to atbilstoši Kriminālprocesa likuma 474.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 474.panta trešo daļu, Augstākās tiesas tiesnese

nolēma:

Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.maija lēmumu, ar kuru labota pārrakstīšanās kļūda Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 20.aprīļa lēmumā, atstāt negrozītu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese I. Radzeviča